

TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä, paitsi maanantaina.

TOIMITUSKUNTA:

W. N. REIVO, A. SALMI, L. MOILANEN, J. MALO, K. E. HEIKKINEN.

TOVERI

(The Comrade)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Monday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40c per inch. Special discount allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, OREGON.
AUGUST NIKULA, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post-Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION RATES:

IN THE UNITED STATES AND CANADA:
For 1 year \$3.75; For 6 Months, \$2.00; For 3 Months, \$1.25; For 1 Month 50c.

Ilmottushinta 40c palstatuunalla. Kuoleman-ilmotukset \$1.50 kerta ja muistovärsyillä \$2.00 kerta. Kihlaus, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, hajuantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naima-ilmotukset \$1.50 kerta, avioero-ilmotukset \$1.00 kerta. Seisovat ilmoitukset seuraavan hintaluettelon mukaan palstatuunalla: 1 v. 20c, 1/2 v. 20c, 3 kk. 25c, 1 kk. 30c.

Satunnaisia ilmoituksia tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomenkieleen vapaasti.

TILAUSHINNAT YHDYSVALLOISSA JA CANADASSA:

1 vuosikerta \$3.75; 6 kuukautta \$2.00; 3 kuukautta \$1.25; 1 kuukausi 50c.

SUOMEEN JA MUUALLE ULKOMAILLE:

1 vuosikerta \$5.50; 6 kuukautta \$3.00.

Huoneusto sijaitsee 10:n ja Duane katujen kulmassa.
Telefoni: konttori 365, toim. 832.

Sosialistipuolueen jäsenille

Meidän kansallinen toimeenpaneva komiteamme kutsuu täten sosialistipuolueen ylimääräisen konventsiioon koole huhtik. 7 p:ksi, tarkoituksella päättää minkälaisia poliittikkia puolue tulee noudattamaan siinä tapauksessa että meä tullaan soataa syöksemään, sekä muutettiin pohtimaan asioita, joita konventsiioon käsiteltäväksi mahdollisesti tulee.

Tähän toimeenpiteeseen päätettiin ryhtyä toimeenpanevan komitean yksimielisellä päätöksellä ja kansalliskomitean valtan enemmistön suostumuksella. Siksi olemmekin vakuuttettuja siitä, että tämä toimenpide tulee saamaan koko puolueen jäsenistön valtan enemmistön puolelta lämmintä kannatusta osakseen.

Tämä konventsiokokous ei ole perustuslakimukaan sääntömääräinen, vaan se on täten toimenpide, johon on pitänyt turvata siksi, että maata, työväenluokkaa ja sosialistiliikettä on äkkiä uhanut vakava tilanne.

Aika on tärällä ja vaara on ilmeinen! Viivyttelyäni niinmuodin saattaa olla turmoksi. Jos sota sytytty, niin puolueemme tulee olla periaatteellisesti uskollisempi, tarkotusperiltään yksimielisempi ja toiminnassa solidaarisempi kuin milloinkaan ennen.

Vain täydellinen ja edustava konventsiio, johon koko puolueen jäsenistö nopeasti valitsee edustajansa voi säätää varman, yhdenmukaisen ja vaikuttavan sosialististen toimintasuunnan sotaan vastaan ja sodan aikana.

Vallankumouksen kynnyksellä

Vallankaappaus kumousliikkeen tukahuttajaksi?

Niistä tiedonannoista päättäen mitä Venäjän vallankumouksesta on saatu, saattaa kysymyksestä ollakin ainoastaan palatsivallankumous. Jos tällaisesta lehdistön lausunto, että vallankaappaus vahvistaa vain liittolaisten asemaa, on paikallaan, niin täytyy sen myrskyn, jonka liikkeellentamien voimien avulla vallankaappaus pantiin toimeen, kohota uudelleen ja pyyhkiä syrjään enemmän mädänneen virkavallan dustajia.

Kaikkia päättäen on kysymyksessä sotilaskapina, jota hyväksyen käyttäen pantiin toimeen vallankaappaus, koska nähtävästi pelättiin keisarin suostuvan erikoisrauhaan Saksan kanssa. Saksalaismielisten aatelisparoonien on näet epäily omaavan huomattavan vaikutusvallan hovipiireissä.

Mutta varma on myöskin, että vaikka nyt olisi ollut kysymyksessä vain vallankaappaus sotakiikhoilijain hyväksi, niin kansansa palava rauhanhalu ja tyytymättömyys hallitusta vastaan olivat sinä käyttövoimana jolla hallitus kukistettiin. Sota ei ole ollut missään tapauksessa kansan suosima ja kun dumalla kiellettiin toimintamahdollisuus eikä kansalla ollut leipää, oli se valmis panemaan toimeen metelleitä, joiden varjossa vallankaappaus saattoi tapahtua mitään helpommin. Mutta siinä

Vain koko puolueemme jäsenistön päättäväinen ja keskitetty ponnisteleminen voi säilyttää liikkeemme ennallaan ja vahvistaa sitä tämän historiamme kriittisimmän ajanjakson kuluessa. Työhön, toverit! Valitkaa osaltanne viivyttämättä täysi määrä jäseniä ja kerätäkää varoja heidän välttämättömien kulujensa peittämiseksi! Valtaluokkiemme sotakiikhoista vastaan tulee meidän käydä kaksinkertaisella tarmolla. Jos sota sytytty, niin se ei saa yllättää meitä varustautumattomina.

Edelläolevan ovat hyväksyneet Victor L. Berger, Morris Hillquit, Anna A. Maley, John Spargo, John M. Work Kansallinen Toimp. Komitea. Adolph Germer, Toimp. sihteeri.

J. K.

Koska emme vielä ole voineet saada vuokratua tarkotukseen soveltuvaa huoneustoa, niin ei vielä ole päätetty missä kaupuntynyt turvata siksi, että maata, työväenluokkaa ja sosialistiliikettä on äkkiä uhanut vakava tilanne.

Muuan nykyhetken tärkeä tehtävä

Kun työväenliike joutuu sellaiseen kriittiseen tilanteeseen, jossa Amerikan työväenliike nykyisin on, siinä jokaisen puoluejäsenen tarkoin harkita suhtautumistaan kaikkiin edessämme oleviin kysymyksiin. Siitä miten yleistä puoluelämää johdetaan voi kiivettä satulaan Nikolaita taantumuksellisesti mies, joka muodostaa ministeristön oman tahtonsa mukaan.

Saamme perin hajanaisia ja ristiriitaisia tiedonantojen perusteella on vaikea päättää tarkoin mistä oikeastaan on kysymys. Saattaa olla sitenkin, että tällainen sanomalehdistö ja sensuuri värittää tiedot valjan vastakkaisiksi, liittolaistenlehdille mahdollisimman edulliseksi, ja siinä tapauksessa kumousliike olisikin paljon perinjaisempaa kuin uutiset kertovat, mutta saattaa olla sitenkin, että kysymyksessä on vain vallankaappaus, palatsivallankumous, joka saattaa merkitä taantumuksellisen vallan vahvistumistakin, ainakin tilapäisesti. Mistään köyhälistön vallankumouksesta ei ole kysymystä, joskin leipäkapi-nat olivat sangen voimakkaana tekijänä nykyisissä tapahtumissa. Sota saattaa panna alulle voimakkaat kumouslaineet kaikissa Euroopan maissa, mutta niiden samojen laineden harjanteilla saattavat taantumukselliset nousukaatkin toisinaan kohota valtaan.

Mitään nullistavampaa tapahtuneelta vallankaappauksesta, jos nimittäin vain sellaisesta on kysymys, ei siis ole odotettavissa, mutta jos sitä seurava suurempi sisäinen vallankumous, niin siltä saatetaan odottaa teollisuuskapitalismin valtaannousua, joka vuosien kuluessa muuttaisi Venäjän nykyisestä vielä puolittain feodaalivallasta uuden ajan teollisuusvaltioksi, siis avaisi kapitalismin nousun mahdollisuudet maassa jonka luonnonrikkauudet ovat ver-

detaan nykyisin, riippuu paljon puolueen tulevaisuus. Miten harkittuja ja oloihin soveltuvia menestelytavat ja suunnitelmat ovat, siitä riippuu se luotto jonka se kasvattaa itselleen työväestön laajoissa kerroksissa, jotka, vaikka eivät nimellisesti kuulukaan sosialistipuolueeseen, eivät mahdollisesti käsitä työväenliikkeen, vielä vähemmän varsinaisen sosialistisen liikkeen merkitystä, kuitenkin pitävät puolueemme esiintymistä nykyisissä oloissa silmällä ja vaativat siltä liiankin paljon, vaativat siltä sitä, jota eivät usko sen voivan tehdä, ja jossa tehtävässä eivät suinkaan tulisi avustamaan sitä.

Mutta miten hyvänsä työväestö yleisesti suhtautuunkaan puolueeseemme, miten se osoittaneekaan sille nykyisin luottamustaan, antamalla sille kannatusta sen vaikeassa asemassa, siitä huolimatta on puolueemme tehtävä selvä: Kaikkia yhtiöisiä tekoja ja suunnitelmia on karjettava nyt tarkemmin kuin koskaan ennen. Yksityiset osastotekojat ja suunnitelmia on karjettava nyt tarkemmin kuin koskaan ennen. Yksityiset osastotekojat ja suunnitelmia on karjettava nyt tarkemmin kuin koskaan ennen.

Sellaiset erikoistoiminnan suositelijat ovat useimmassakin tapauksessa vain värväysagentteja, jotka hakevat sotasuunnitelmille kannatusta koettamalla aiheuttamia tekoja joita ei käy tekeminen julkisesti. Tuntemattomia henkilöitä jotka tuppavat tuttaviksi, on kartettava. Ei pidä unohtaa, että sotasuudet tarvitsevat "vihollisuuden ilmauksia" ja sellaisiksi saatetaan helposti leimata kaikki harkitsemattomat lausunnot, joita annetaan nykyisen tilanteen johdosta. Kaduilla saattaa usein tavata nykyään miesjoukkoja joiden keskuudessa on jotakin erikoispukuisia, eikä niiden "nolaaminen" ole ensinkään vaaraton hommaa, siksi-pyitä siitä onkin pysyttäväytävä erillään varsinkin kun siitä ei ole mitään hyötyä työväenliikkeelle.

Kaikenlaisia agenteista erjittään pysyttelemineen, varsinkin tojaan hakevat maailman kaikkien maiden keskuudessa. Oli tapahtuman todellinen luonne mikä tahansa, varma on, että hallitusmuutos oli seurauksena äärimmillen kiitneyestä hallitusvaihtamisesta mielialasta. Sodan lopettamispelko ei pannut kangas liikkeelle, tuskin sotaväkeäkään, vaan pikemmin saattaa otaksua että altituset tappiot osoittivat sotilaillekin, että sodan jatkaminen on toivotonta; sytytappioista ovat määrittäen asetetun hallituksen kontolle ja mahdollista on, että sotakiikhoilijat uhrasivat hallituksen, voidakseen jatkaa sotaa. Voidaanhan selittää että huonon hallituksen johtamana saatiin tappioita, mutta paremman johtoa seuraa menestys. Miten hyvänsä, sota on ajanut Euroopan vallat asemaan josta perääntymineen ei enää ole mahdollinen ja kun kumousliike syttyi yhdessä maassa, saattaa se helposti levitä toiseenkin maahan. Taantumus saattaa toisinaan kohota satulaan sellaisissa mellakoissa, mutta tuskin menestyksellisesti pysyvä siinä pitempää aikaa.

Lähinen tulevaisuus osoittaa sen liikkeen todellisen luonteen, jonka alkumainingeja olemme tarkastellut.

Edelläolevan yhteydessä on mieleenkintoista luoda silmäsä eräisiin sen mukana esiintyviin seikkoihin, joiden kanssa epäilemättä tullemme tekemisiin. Meidän "kansallismielisyydellä" keinoiteleva suomalainen poroparvistonimme saattaa käyttää valheellista tiedonantoja hyväkseen ja alkaa haavehtia jonkinlaisia Suomen vapauttamista, — tehdäkseen rahaa. Sellaisen hom-

niistä jotka koettavat johtaa työväestöä teurastuskentille, on turvallisinta. Kun emme antaudu niiden käsiin, niin emme joudu rettelöhinkään. Ja velvollisuutemme onkin tehdä se jokaiselle työläiselle tiettäväksi. Meille jotka tiedämme että työväestöön etujen takia ei voida luottaa yhtään miestä eikä yhtään dollaria, on välttämätöntä että teemme kaikemme tämän totuuden tiedottamiseksi työväestölle. Mutta onnistuaksemme tässä nykyisin tärkeimmässä tehtävässämme, on välttämätöntä, että kartetaan tuntemattomien yksityisten tuttavaksi pyrkimystä.

Sen poliittisen konikaupan raunioilla

Uhaava rautatielakko (kun tämä kirjoitus ennättää lukijoille, on jo tietona sekin jos lakko tulee) ajaa uudelleen esille sen kysymyksen jonka porvarien onnistui työväestön kustannuksella siirtää sivuun viime syyskesällä jolloin presidentti Wilsonin juonen kongressin välituntolusta lupauksineen estivät työväestön näkemästä sitä todellista tilannetta joka silloin uhkasi.

Kysymys oli silloin kahdeksan tunnin työpäivälain myöntämisestä, mutta kun kongressi laati lain jolla voitoin sivuuttaa koko kysymys ajaksi jolloin kapitalistit olisivat paremmin varustuneita, niin tulee se nyt esille uudelleen ja samanlaisena muuten, paitsi että voimasuhteet ovat huomattavasti muuttuneet. Joskin työväenjärjestöillä on nykyisin nimellisesti sama voima käytettävään kuin silloinkin niin on heitä vastassa nyt suuntattomasti voimistunut kapitalistiluokka; silloin oli kysymys rautatiekapitalistien yllätyksestä, mutta nyt ei, sillä nyt ne ovat varustautuneet parhaiten mitä saattaa varustautua. Sitäpaitsi on nykyinen asema mitä epäedullisin sellaiselle lakkotaistelulle, joskin saatetaan luulla että uhaava sotatilanne pakottaa hallituksen myöntymään.

Emme halua ennustaa, mutta paljon todennäköisempää on, että rautatiekapitalistit tulevat käyttämään asemaa hyväkseen ja estämään pakkokeinoilla koko lakko juuri uhaavaan sotatilanteen nimessä. Kapitalistit ovat tavallisesti osanneet aina käyttää hyväkseen jokaista tilannetta, "yleisten etujen" on voitettu selittää olevan uhattuina ja

man mielettömyydestä kannattaa puhua jo etukäteen, sillä Suomen "vapautus" ei ole minkään tällaisen vallankaappausattumman yhteydessä mahdollinen. Mitä mielettömyyttä olisi esim. asevoimin koettaa vapauttaa Suomea; sellainen saattaisi merkitä vain verisaunaa ja loppujen lopuksi joko häviötä venäläisiä vastaan ja siis tilanteen pahentamista, tai sitte voittoa jonkun suurvallan avulla, josta olisi seurauksena ainoastaan piiskurien vaihtuminen.

Yleisemmän kumousliikkeen myllerryksessä saattaisi tapahtua niin, että Saksa voisi yllyttää Ruotsin hyökkäämään Suomeen ja valtaamaan sen, ja silloin ei Suomen asema suinkaan paraniisi. Ja yhtä vähän paraniisi se sillä että Saksa ottaisi sen haltuunsa.

Suomen vapauttaminen ei ole mahdollista muuten kuin yhdessä Venäjän työväestön vapauttamisen kanssa ja siksi jokainen liike Suomen eristämiseksi yhteistoiminnasta venäläisen työväenliikkeen kanssa johtaa enemminkin onnettomuuteen kuin vapauttamiseen. Luonnollisesti jokainen myöntää että Suomen työväestö kaipaa enemmän vapautta, mutta miten se on saatavattavissa, siitä olemme porvariemme kanssa eri mieltä. Mitä porvariemme tarkoittavat, ei suinkaan olisi vapautta työväestölle, vaan Suomen porvaristolle. Suomen itsenäistytymisen ei merkitäisi sen työväestön vapauttamista, vaan työväestön vapauttamista, jota emme voi vapauttaa ilman Venäjän työväenliikkeen kanssa. On juri sitä mitä työväestö kaipaa Suomessa ja kaississa maissa. Puolitoistasa-taamijononaisen kansan työväestön keskuudessa pillee voima joka takaa työväestön vapauden ja kun se voima kohoa valtaistuimelle, silloin koittaa vapautus Suomen työväestöllekin, mutta ennen ei. Mikäli venäläinen virkavalta on rajoittanut Suomen "kansallismielisen" riistääjien porvariston pyyteitä, ei työväestö ole siitä kärsinyt ainakaan enempää kuin se olisi kärsinyt siitä, että Suomen porvaristolla olisi ollut rajaton oikeus riistämiseen. Me kyllä myönnyämme,

niinpä voimmekin hyvällä syyllä otaksua, että rautatieläisten lakkostakin tulee suuri pannukaku jos siinä ollenkaan päästään alkuunkaan.

Jo syksyllä uhanneen lakon edellä olivat työläisten rivit hajallaan, osan miehistä hakiessa m. m. estetuomiota lakkoa vastaan. Ja nyt kun A. F. of Laborin toimeenpaneva neuvosto on luvannut koko ammattiliikkeen jakamattoman kannatuksen sotasulle, niin vaikuttaa se haajaannuttavasti lakkolaisiin, joiden keskuudessa epäilemättä on riittävä määrä työnantajien provokaattoreita lietsomassa epäluottamusta työläisten asiaa ja vaatimusten voittamismahdollisuuksia vastaan.

Ei ole mahdollista ajatella muuta kuin että se sama riistäjälouko poliitikoitsijasakki, joka syksyllä onnistui myymään rautatieläisten kannatuksen demokraatipuolueelle, on nytkin toimessaan ja estää lakon pakkokeinoilla ellei muuten voi. Sitäpaitsi voitathan hallitusherrat selittää aseman niin "uhkaavaksi", että lakko on murrettava pakkokeinoilla. Ja vaikka sitenkin kävisi, niin se ei ollenkaan höllentäisi sitä kannatusta minnekä Gompersin masiina antoi riistäjien sotatouhuille. Joskin kannatus annettiin sillä nimellä edellytyksellä, että hallitus tunnustaa työläisten järjestyksien, niin sellainen ei mitään merkitse, sitä eivät usko he herasjohtajtkaan, jotka sillä tempulla myivät työväestön kannatuksen. Lakkoutumisoikeus saatetaan riistää ilman että hallituksen tarvitsisi ensi kertaa pettää työväestöä.

Se poliittinen konikauppa, jonka harjakaisiksi rautatieläiset etupäässä uhrattin viime vaalien aikana, ei ollut ainoastaan epäedullinen luokkatiedottomuuden osotus, vaan myöskin ankara isku kaikkia työväestön oikeuksia vastaan. Riistäjät tarvitsivat silloin aikaa valmistautumiseen, nyt ne ovat valmistautuneita, ja niinpä niiden sanomalehdistö ilkkuuikin nyt, että työväestö saa tehdä vaikka mitä, sillä kongressi on valmis kaiken varalle.

Mutta mitään muuta seurausta ei sellaisesta poliitikasta kuin tämän maan unionistit harjoittavat, voikaan olla. Kun porvaristo näkee, että työväestö rämpiä johtajajensa jälessä ja johtajat heidän poliitikoitsijajnsa talutusnuorassa, niin mitäpas siitä tekee työväestöllä myönnytyksiä.

Ne kaheet jotka sitovat täksia samassa määrässä kuin muutkin pienten maiden työväestö, ja se voi saada enemmän toimintavapautta, vain yhdessä Venäjän työväestön kanssa.

Suomen työväestön vapauttaminen on yhtä kiinteässä yhteydessä Venäjän työväestön vapauttamisen kanssa kuin esim. Ir-lannin työväestön vapauttamisen on Englannin työväestön vapauden kanssa. Voimistuva työväenliike kussakin emämaassaan on ainoa voima joka vapauttaa työväestön alusmaissakin, ja siksi voimmekin toivoa vain Venäjän työväenliikkeen voittoa ja sen yhteydessä tapahtuvaa Suomen työväestön vapauttamista.

Se saattaa olla porvariemme mielestä "epäisänmaallista" ja "venäläismielistä", mutta siitä huolimatta se on luokkahenkistä ja perustuu koko työväenluokan vapauttamiselle. Jonkun pikkumaa työväestön vapauttamisenkaan ei näet ole mahdollista erillään muiden maiden työväestöstä. "Venäläismielisyys", mikäli on kysymyksessä yhteistoiminta Venäjän työväenliikkeen kanssa, on juri sitä mitä työväestö kaipaa Suomessa ja kaississa maissa. Puolitoistasa-taamijononaisen kansan työväestön keskuudessa pillee voima joka takaa työväestön vapauden ja kun se voima kohoa valtaistuimelle, silloin koittaa vapautus Suomen työväestöllekin, mutta ennen ei. Mikäli venäläinen virkavalta on rajoittanut Suomen "kansallismielisen" riistääjien porvariston pyyteitä, ei työväestö ole siitä kärsinyt ainakaan enempää kuin se olisi kärsinyt siitä, että Suomen porvaristolla olisi ollut rajaton oikeus riistämiseen. Me kyllä myönnyämme,

män maan ammatillisen työväestön ylimykselliseen johtajistoonsa, ovat murrettavat kappaleiksi ennen kuin mitään käytännöllistä taistelua voidaan toivoa voitettavan. Mutta niiden murtaminen saattaa käydä varsin vaikeaksi, ellei siihen ryhdytä pikaisessa tulevaisuudessa, sillä ammattiliike menettää oikouden toisensa jälkeen omien johtajiansa suosiolisella — toivottavasti ei tietoisella — myötävaikutuksella.

Kannattakaa niitä liikkeitä, jotka ilmoittavat Toverissa.

SIELTÄ ja TÄÄLTÄ

Kyllähän kokenut tietää

Paljon kokenut lehtiripue "Pohjan Tähti", kirjottaa toimitusosastossaan: —"Moneen suuntaan yht'aikaa työskentelemine ei ole hyvä jo siitä syystä, että koko johtamisvoima jakaantuu".

Kukapa tuon asian paremmin tietäiskään kuin juuri Pohjan Tähti, sillä koko elämänsä ajan se on ha-pullut kaikille ilman suunnille; se on uskotellut ajavansa kaikkien suomalaisten asiaa kohottamalla "kansallista kunniaamme". Minkäläistä tämä "kaikkien suomalaisten edusta" huolehtiminen on ollut, selviää juuri siitä moneen suuntaan yht'aikaa työskentelystä, jota mainittu lehtiripue on harjoittanut. Eikä se olekin esiintynyt yht'aikaa kirkollisena, pa-paamielisenä, raittiusasiantajana, edistysmielisenä ja—vieläpä työväen asiantajajankin. Tuo kaikki on sille ollut ja on edelleenkin sula mahdotomus. Sen tietää lehti hyvin, vaikkakaan se ei ole tarkoitanut ylempänä lanatulla lausunnoillaan sitä lukijoilleen ilmaista. Mutta eritoten sen tietävät ne työläiset, jotka ovat jättäneet tilaamatta tuon "kaikkien parasta" ajavan lehtiripueen ja tilannee sen sijaan sosialistisia lehtiä. Sosialistiset sanomalehdet ajavat yksinomaan työväestön asiaa ja ne tekevät sen rehellisesti. Niin kauan kun luokkavastakkohdat ovat olemassa, ei yksikään sanomalehti voi yht'aikaa palvella porvariston ja palkka-töväestön asiaa, vahingoittamatta toista. Ja joka sellaista uskottaa voivansa tehdä, se on työväen asian kirkkuinen vastustaja, joita työväestön kaikkialla on kartettava.

Tunsi asian

Kun sanomalehtien reporterit haastattelivat Euroopasta äksen saapunutta venäläistä sosialistia тов. L. Trozkyä, kysellen häneltä, mitä hän arvelee Wilsonin rauhan hommistaja ja ekö hän usko, että ne jouduttavat rauhan solmimista, vastasi тов. L. Trozky:

"En tahtois arvostella kansakuntaa, joka on osottanut minulle sellaista vieraanvaraisuutta, mikä on ollut venäläisen virkavalta ei ole tehnyt mitään Suomen työväestön etujen vuoksi, mutta se on estänyt Suomen porvarien riistämisaikaa — omien etujensa takia — ja se se onkin joka tällaisista porvaristoakin niin sapettaa.

Kun nyt kerran mielt ovat kiintyneet kumousliikkeeseen, joiden puhkeamista jokaisessa Euroopan maassa odotetaan, niin on paikallaan "ennustella", miten tämä "kansanvaltaisen tasavaltan" tulisi suhtautumaan sellaisiin kumousliikkeisiin.

Ne joiden miellissä kangastaa amerikalainen vapaus tällaisen porvariston työväestön keskuudessa ylläpitämän haavekuvan ja kansakoulujemme oppikirjoissa esiintyvän reseptin mukaan, tietysti selittävät että täältä oltaisiin valmiit ryhtymään "tarmokkai-siin hallinnollisiin toimenpiteisiin" kumousliikkeen elvyttämiseksi Euroopassa, jos sen liikkeen tarkotuksena olisi Europan Yhdysvaltain muodostaminen. Mutta niiden raatelevaa kuin näiden ihanteiden alasperepinen saat-taakin joidenkin mielestä olla ja niin luokkaavaltakin se saattaakin tuntua porvarillisia tasavaltaisuusihanteita kohtaan, sanottakoon kuitenkin, että silloin kun Europan maissa alkaa mylertää todellinen kumousliike, jonka tarkotuksena on lakaista virkavaltaiset hallitukset pois valtaistuimiltaan ja kohottaa kansanvalta määrävään asemaan, nämme me Yhdysvallat sodassa sen liikkeen kukistamiseksi. Tällainen taantua suurporvaristo saattaa sietää kaikenlaisia muita hallitusmuotoja, mutta ei kansanvaltaisia — siinä

Western Workmen's Publishing Society'n Vuosikokous

JÄSENEN SIIRRETTY pidetään Astoriassa, Ore., huhtik. 23 p., 1917, alkaen klo 10 a. p. Astorian S. S. Oaaston haallilla. Kokouksessa käsitellään kaikki sääntömääräiset asiat sekä joitten lisä-aikeita kaikkia niitä asioita, joita joutokunta tai joku jäsen mahdollisesti esittää, joista erikoisesti mainittakoon oman talon paikan osto ja rakentaminen Astoriaan. WESTERN WORKMENS PUBLISHING SOCIETY'N JOHTOKUNTA, FRANK NIFEMI, KALLE BELLMAN, Esimies. Sihteeri.

SIELTÄ ja TÄÄLTÄ

Kyllähän kokenut tietää

Paljon kokenut lehtiripue "Pohjan Tähti", kirjottaa toimitusosastossaan: —"Moneen suuntaan yht'aikaa työskentelemine ei ole hyvä jo siitä syystä, että koko johtamisvoima jakaantuu".

Kukapa tuon asian paremmin tietäiskään kuin juuri Pohjan Tähti, sillä koko elämänsä ajan se on ha-pullut kaikille ilman suunnille; se on uskotellut ajavansa kaikkien suomalaisten asiaa kohottamalla "kansallista kunniaamme". Minkäläistä tämä "kaikkien suomalaisten edusta" huolehtiminen on ollut, selviää juuri siitä moneen suuntaan yht'aikaa työskentelystä, jota mainittu lehtiripue on harjoittanut. Eikä se olekin esiintynyt yht'aikaa kirkollisena, pa-paamielisenä, raittiusasiantajana, edistysmielisenä ja—vieläpä työväen asiantajajankin. Tuo kaikki on sille ollut ja on edelleenkin sula mahdotomus. Sen tietää lehti hyvin, vaikkakaan se ei ole tarkoitanut ylempänä lanatulla lausunnoillaan sitä lukijoilleen ilmaista. Mutta eritoten sen tietävät ne työläiset, jotka ovat jättäneet tilaamatta tuon "kaikkien parasta" ajavan lehtiripueen ja tilannee sen sijaan sosialistisia lehtiä. Sosialistiset sanomalehdet ajavat yksinomaan työväestön asiaa ja ne tekevät sen rehellisesti. Niin kauan kun luokkavastakkohdat ovat olemassa, ei yksikään sanomalehti voi yht'aikaa palvella porvariston ja palkka-töväestön asiaa, vahingoittamatta toista. Ja joka sellaista uskottaa voivansa tehdä, se on työväen asian kirkkuinen vastustaja, joita työväestön kaikkialla on kartettava.

Tunsi asian

Kun sanomalehtien reporterit haastattelivat Euroopasta äksen saapunutta venäläistä sosialistia тов. L. Trozkyä, kysellen häneltä, mitä hän arvelee Wilsonin rauhan hommistaja ja ekö hän usko, että ne jouduttavat rauhan solmimista, vastasi тов. L. Trozky:

"En tahtois arvostella kansakuntaa, joka on osottanut minulle sellaista vieraanvaraisuutta, mikä on ollut venäläisen virkavalta ei ole tehnyt mitään Suomen työväestön etujen vuoksi, mutta se on estänyt Suomen porvarien riistämisaikaa — omien etujensa takia — ja se se onkin joka tällaisista porvaristoakin niin sapettaa.

Kun nyt kerran mielt ovat kiintyneet kumousliikkeeseen, joiden puhkeamista jokaisessa Euroopan maassa odotetaan, niin on paikallaan "ennustella", miten tämä "kansanvaltaisen tasavaltan" tulisi suhtautumaan sellaisiin kumousliikkeisiin.

Ne joiden miellissä kangastaa amerikalainen vapaus tällaisen porvariston työväestön keskuudessa ylläpitämän haavekuvan ja kansakoulujemme oppikirjoissa esiintyvän reseptin mukaan, tietysti selittävät että täältä oltaisiin valmiit ryhtymään "tarmokkai-siin hallinnollisiin toimenpiteisiin" kumousliikkeen elvyttämiseksi Euroopassa, jos sen liikkeen tarkotuksena olisi Europan Yhdysvaltain muodostaminen. Mutta niiden raatelevaa kuin näiden ihanteiden alasperepinen saat-taakin joidenkin mielestä olla ja niin luokkaavaltakin se saattaakin tuntua porvarillisia tasavaltaisuusihanteita kohtaan, sanottakoon kuitenkin, että silloin kun Europan maissa alkaa mylertää todellinen kumousliike, jonka tarkotuksena on lakaista virkavaltaiset hallitukset pois valtaistuimiltaan ja kohottaa kansanvalta määrävään asemaan, nämme me Yhdysvallat sodassa sen liikkeen kukistamiseksi. Tällainen taantua suurporvaristo saattaa sietää kaikenlaisia muita hallitusmuotoja, mutta ei kansanvaltaisia — siinä

Järjestymättömyydestä järjestyneisyyteen

Tuottaa paljon viisiä ja säännöllistä toimintaa, joka tuntuu raskaalta ja orjuuttavalta jollekin sellaisille, jotka ovat tottuneet ainoastaan vapaaseen epäjärjestykseen ja siitä johtuviin epänukeisiin selkkauksiin. Järjestetty luokkataistelun vaatit viisit, kykenevät organit, visinele virastoineen, ennenkuin parlamentaarinen toiminta on mahdollinen. Eikä missään tapauksessa silti loukkaa sosialista yhdenvertaisuuden periaatettamme, vaikka emme jokainen eli kuka hyvänsä vielä kykene täyttämään ylirgaanietmeä toimia. Joten siihen kykenemättömien on merkityksessä, että kansalla olisi jotain sanomista hallitukseen. Tiedämme että tämän maan rahakapitalisteilla on Euroopassa kiinnitettyä biljoonia dollareita eri maiden hallitusten arvopapereihin ja kun vallankumous tapahtuu, niin sellaiset arvopaperit eivät ole sen musteen arvoisia jolla niille on kirjoitettu. Ja näiden saatavien perimiseksi lähtee tällainen sotavoima matkalle niin pian kuin aikaa näyt-tää siltä, että "lailliset lainat" eivät enää olikkaan laillisia. Saamme olla varjoja siitäkin, että esim. kansanvallan nousu Venäjällä aiheuttaisi yhteisen sopimuksen sikäläisen taantumuksellisen maa-aateliston ja Saksan junkkerien välillä, huolimatta siitä, että ne nyt käyttätkin sotaa välissään. Tiedetäänhän jo ennestään, että Saksa ja Itävalta ovat luvanneet tukea Venäjän hallitusta kumousliikettä vastaan, sillä kumousliikkeen voitto Venäjällä merkitäisi junkkerismin kukistumista Saksassa ja Itävallassa ja siksi ei yhteisymmärryksen syntymine nykyisin vihollisuussuhteissa olevien riistäjien välillä olikkaan mitään mahdollottomuutta.